

Dues maneres d'entendre el nostre país

- Els que ara se sorprenden que es mantingui la despesa social són els que no van necessitar mai el Govern al seu costat

LEIRE PAJÍN, secretària d'organització del PSOE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 25.10.09

L'inici del debat dels pressupostos ha enfrontat el Govern i el PP. Els socialistes consideren que el projecte presentat al Congrés és l'eina necessària per combatre la crisi i atendre les necessitats dels més desafavorits. En l'article que segueix, la secretària d'organització del PSOE, Leire Pajín, defensa la idoneïtat del pressupost i acusa els conservadors d'injuriar-lo sense presentar alternatives, disposats a dir una cosa al Congrés i fer-ne una altra allà on governen.

Cada partit polític afronta la realitat d'una manera o d'una altra d'acord amb els seus principis i valors, amb la seva forma d'entendre el món. Tot i amb això, tinc la sensació que hi ha qui ho ha pogut oblidar en el transcurs de l'últim any, per descomptat, no de forma benintencionada.

Els principis i valors dels socialistes són els mateixos, tant si estem en temps de bonança com en moments de recessió, estiguem al Govern o a l'oposició, governem en una comunitat o en una altra, defensem les nostres idees aquí, al Parlament Europeu o al G-20. ¿Qui se sent sorprès llavors perquè defensem una política d'inversió que mantingui i contribueixi a millorar la protecció social que hem aconseguit en aquest país?, ¿qui se sent sorprès perquè defensem el dret de les persones més vulnerables de la nostra societat?

Els que avui se sorprenden que el Govern mantingui les polítiques d'inversió i despesa en prestacions socials no són, en cap cas, els aturats que han deixat de percebre la prestació per desocupació, les persones grans que, malgrat la crisi, necessiten continuar mantenint les seves atencions, els pares i mares que davant l'arribada d'un nou fill necessiten comptar amb una plaça d'educació infantil. Els que se'n sorprenden avui són els que no han necessitat mai el Govern al seu costat. Són els que sempre van defensar una suposada *llibertat* de mercats, els que exigien que els estats es mantinguessin al marge de l'economia, que no intervinguessin en un sistema poc reglat i sense mecanismes de transparència, això sí, fins que els seus negocis es van posar en risc i finalment van demanar a l'Estat que intervingués més que mai. Els que es van beneficiar d'un model econòmic que ha fet fallida i que ens ha fet a tots i totes partícips de les seves conseqüències.

Afrontem un moment difícil, però depèn de la manera com ho fem, estarem preparant més bé o més malament el nostre futur. Els socialistes entenem que hem de sortir d'aquesta crisi reforçats, tant en el pla social com econòmic. És a dir, sense abandonar ningú a la seva sort, posant tots els mitjans perquè els ciutadans no perdin oportunitats i mantinguin la capacitat per governar els seus futurs individuals. Sortir reforçats suposa, a més a més, posar noves bases de desenvolupament i apostar per un nou model econòmic a llarg termini que doni preferència a la sostenibilitat, la justícia, la transparència i, sobretot, l'eficàcia.

Aquesta és una recepta compartida per la majoria de països del nostre entorn; es tracta d'una solució acordada i consensuada en diferents cimeres internacionals, com és el cas del G-20. Un espai en què Espanya

ha pogut, per primera vegada, fer un diagnòstic de la situació econòmica que travessem, exposar quines eren les nostres propostes per sortir de la crisi com més aviat millor i de la forma més productiva, contribuir a crear un nou ordre que, de manera conjunta, ens ajudi a crear el futur que volem.

Però parlem del nostre país. Els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010 marquen la pauta cap a la recuperació, un objectiu en què intentarem comptar amb el màxim consens, malgrat que el Partit Popular estigui entestat a injuriar els pressupostos. No plantegen ni una sola alternativa a allò que no els agrada, simplement ho adjectiven o, una altra cosa que és pitjor, diuen una cosa al Congrés i en fan una altra allà on governen, com a la ciutat de Madrid, amb la nova taxa d'escombraries, o a València, amb un IBI desorbitat.

No obstant, no parlen de la conjuntura que ha propiciat el capítol d'ingressos que ha presentat el Govern. I, per descomptat, no parlen de la despesa, de l'eina que ens permet exercir justícia social. Despesa que hem d'anomenar inversió, destinada a polítiques socials, prestacions, llei de dependència, increment de les pensions mínimes, beques escolars, ajudes per a l'adquisició d'una primera vivenda, ajudes per a les famílies que tinguin fills. Inversió en investigació, en energies renovables, en línies de crèdit per a autònoms i pimes, veritables motors del talent i la creativitat del nostre país. Despesa, perquè les administracions més pròximes als ciutadans, els ajuntaments, tinguin un nou fons d'inversió local que permeti crear llocs de treball i transformar les nostres ciutats. Despesa per desenvolupar la llei d'economia sostenible, ja que si volem arribar a tenir un nou model econòmic que ens permeti mirar cap al futur

amb certa previsió, hem d'aportar fons per podern dur a terme el seu desenvolupament.

Una política de despesa que exigeix un petit esforç col·lectiu a través de la política fiscal. Un ajust moderat de l'IVA i un esforç important en les rendes del capital, que hi contribuïran més. És a dir, seran les rendes més altes les que aportin més. Una solució sòlida de futur per a Espanya i la seva ciutadania.

No hem perdut mai el nostre compromís amb els ciutadans. Des del PSOE hem iniciat una mobilització amb la finalitat d'informar i escoltar la ciutadania. Una actuació que, amb rigor i transparència, expliqui quines són les coses que està fent el Govern central i, sobretot, per què les està fent. Que coneguin el perquè de les mesures que s'han adoptat, però el que és més important, amb quin objectiu s'hi va pensar. És tan important sortir de la crisi com tenir clar des d'aquest mateix moment cap on volem anar en el moment en què en sortim.